

УДК 351.84:35.072.2:342.5 (477)

Ярошович Володимир Іванович

аспірант кафедри публічного управління та адміністрування
Львівського національного університету
ветеринарної медицини та біотехнологій ім. С.З. Гжицького

ТРАНСФОРМАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО СОЦІАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У СЕРЕДОВИЩІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Анотація. Досліджено головні тенденції проходження соціалізаційних процесів у середовищі української студентської молоді на сучасному етапі. Проаналізовано чинники наявності та розвитку політичних переконань у різних соціальних підгруп молоді в Україні. Обґрунтовано важливість розвитку громадянського світогляду молоді, яка навчається у вищих навчальних закладах, та інших суспільних категорій населення. З'ясовано потребу трансформації державної молодіжної політики щодо соціалізації в студентському середовищі України.

Ключові слова: соціалізація, громадянський світогляд, молодіжна політика, державне управління, студентська молодь, політичні чинники.

Ярошович В.И. Трансформация государственной молодежной политики относительно социализационных процессов в среде студенческой молодежи

Аннотация. Исследованы главные тенденции прохождения социализационных процессов в среде украинской студенческой молодежи на современном этапе. Проанализированы факторы наличия и развития политических убеждений в различных социальных подгруппах молодежи в Украине. Обоснована важность развития гражданского мировоззрения учащейся молодежи в высших учебных заведениях и других общественных категориях населения. Выяснена необходимость трансформации государственной молодежной политики в отношении прохождения социализации в студенческой среде Украины.

Ключевые слова: социализация, гражданское мировоззрение, молодежная политика, государственное управление, студенты, политические факторы.

Yaroshovich V.I. Transformation of the state youth policy on socialization processes in the student young environment

Annotation. The main tendencies of passing of socialization processes in the environment of Ukrainian student youth at the present stage are investigated. The factors of the presence and development of political beliefs in different social subgroups of youth in Ukraine are analyzed. The importance of developing the civic outlook of young people studying in higher educational institutions and other social categories of the population is substantiated. The necessity of transformation of the state youth policy concerning the passage of socialization in the student environment of Ukraine is found out.

Key words: socialization, civic outlook, youth policy, public administration, student youth, political factors.

Постановка проблеми в загальному вигляді. Студентська молодь є наймобільнішою частиною суспільства, тому дослідження процесу соціалізації студентської молоді вимагає пильної уваги, адже перспективи успішного реформування всіх сфер життя суспільство пов'язує із залученням молоді до державних справ. Зараз студентська молодь особливо відкрита для суспільства, вона відповідає на змінні умови або аполітичністю, або активною корпоративною соціалізацією. Завдання державної влади – стимулювати широке залучення студентської молоді до державотворчих процесів, забезпечити можливості вибору професії, виду діяльності, рівних «стартових» можливостей під час вступу в доросле життя.

Під час вивчення процесу становлення студентської молоді як показник соціального розвитку було розглянуто межу досягнення соціальної зрілості в процесі інтеграції в структуру суспільства, а також характер ідентифікації молоді з різними соціальними групами. Соціальна диференційованість такої групи, як студентська молодь, не скасовує її цілісності життя, еволюції суспільства. Звичайно, механізм становлення цілісності соціальної групи складний, особливо коли мова заходить про велику соціальну групу; на відміну від малої, у великій соціальній групі не може існувати безпосереднього спілкування між усіма її членами. Опосередкований характер спілкування ускладнює групову ідентифікацію розпізнавання реального стану групової свідомості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. За всієї багатовимірності студентської молоді залишається актуальним цілісний підхід до вивчення розмаїття загальних зв'язків і закономірностей розвитку молодого покоління. Характер «суб'єктності» студентської молоді, зростання її активної ролі в соціальному відтворенні виявляються дуже непомітно. Ситуація ускладнюється тим, що соціальні інститути традиційно виконують функцію соціалізації молодого покоління, не можуть створити основу для успішного включення молоді в громадянське суспільство. Почався приріст мережі установ соціального обслуговування студентської молоді, молодіжних центрів

зайнятості, підлітково-молодіжних клубів, оздоровчо-освітніх установ. Особливий інтерес до такої соціальної групи, як студентська молодь, зумовлюється насамперед тим, що саме від неї багато в чому залежить майбутнє нашої держави й той стан, у якому вона перебуватиме.

Проблема розгляду молоді як цілісної групи, її системної якості та різноманіття властивостей конкретних груп студентської молоді, охоплених цією спільністю, є однією з найскладніших. Слід зазначити, що останніми роками з'явилися нові технології здійснення державної молодіжної політики, зокрема з використанням ринкових механізмів. Студентська молодь розглядається як соціально-демографічна група з характерними для неї віковими, соціально-психологічними властивостями й соціальними цінностями, що зумовлюються рівнем соціально-економічного та культурного розвитку [9, с.113]. Саме від цього чинника, а не лише від належності до соціальної групи студентської молоді, залежить ставлення до реформ, до влади, орієнтації на життєві плани.

Як свідчить моніторинг становища студентської молоді, характерною особливістю відсутності участі сучасної студентської молоді в соціально-політичних відносинах є апатія, байдужість до участі в державотворчій діяльності, заняття позиції «стороннього спостерігача». Незадоволеність соціальним статусом і відповідним матеріальним становищем істотно впливає на характер процесу соціалізації молоді особистості, формуючи в неї відповідні суспільні погляди й адекватні їм стилі поведінки. Слід ураховувати, що, з одного боку, з метою стабільності суспільство потребує посилення інтеграційних зв'язків, зокрема між поколіннями; з іншого боку, руйнуються численні стереотипи минулого, відбувається заперечення усталених норм.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на вищенаведені здобутки в дослідженні соціалізації молоді, залишаються актуальними питання розвитку активної особистості студента в контексті державної молодіжної політики.

Формулювання цілей статті. Метою статті є обґрунтування потреби трансформації державної молодіжної політики щодо процесів соціалізації в середовищі студентської молоді.

Для цього слід вирішити низку таких завдань:

1. Дослідити головні тенденції соціалізаційних процесів у середовищі української студентської молоді на сучасному етапі.
2. Проаналізувати чинники наявності та розвитку політичних переконань у різних соціальних підгруп молоді в Україні.
3. Обґрунтувати важливість розвитку громадянського світогляду молоді, що навчається у вищих навчальних закладах, та інших суспільних категорій населення.
4. З'ясувати потребу трансформації державної молодіжної політики щодо проходження соціалізації в студентському середовищі України.

Виклад основного матеріалу. У формуванні та реалізації державної молодіжної політики виокремлюються основні напрямки та механізми: державна підтримка молодих громадян у сфері освіти, виховання й розвитку; сприяння забезпеченню самостійності молодих громадян; державна підтримка молодих сімей; державна підтримка молодих громадян, які опинилися у важкій життєвій ситуації, що потребують соціального обслуговування, соціальної реабілітації та адаптації; підтримка суспільно значущих ініціатив, суспільно-політичної діяльності студентської молоді, молодіжних громадських об'єднань [5].

Існують залишкові явища попереднього суспільства, яке під впливом реформ трансформується в нове соціально-економічне, духовне й політичне суспільство. Часом через суб'єктивні причини недооцінюються суперечності, що впливають із реальних суспільних відносин, вони перетворюються на чинник гальмування процесів суспільного розвитку. Рушійним джерелом самореалізації студентської молоді є суперечності між об'єктивною потребою розвитку їх здібностей, нахилів, виконання ролей, статусів у суспільстві та суб'єктивних труднощів такого становлення через недостатній досвід.

Соціалізація тоді набуває сенсу й виявляє свою сутність, коли реалізується активність суб'єкта в життєвому просторі – тобто взаємодія студентської молоді як соціальної спільноти зі світом і способи реалізації її суб'єктності [10]. Суб'єктність будь-якої соціальної спільноти здійснена лише за усвідомлення нею своїх інтересів як спільноти, за чіткого формулювання цих інтересів і висунення вимог і гасел, що відбивають мету участі в суспільних процесах.

Студентська молодь є перетворювачем соціальної культури й організації суспільства; соціокультурне відтворення студентської молоді, будучи найбільш активною частиною відтворення суспільства в цілому, зумовлює його соціальний прогрес чи регрес у перспективі зміни поколінь. При цьому студентська молодь, що реалізується в цих процесах як соціальна спільнота, має два вираження – як об'єкт соціально-структурної трансформації та як активний суб'єкт соціалізації. З цього випливає, що співвідношення між ними складаються як результат впливу об'єктивних умов життя, включаючи соціальну політику й суб'єктивні чинники.

Реалізуючи свої основні функції, студентська молодь здобуває соціальну зрілість, проходить стадію становлення як суб'єкта суспільних відносин. Подібний прояв соціальної якості студентської молоді пов'язаний зі специфікою її соціального стану й визначається закономірностями процесу соціалізації в конкретних суспільних умовах. Це накладає відбиток на форми і ступінь участі студентської молоді в суспільному житті та визначає особливості її як суб'єкта життя суспільства, що ставить студентську молодь у нерівне становище з іншими більш економічно й соціально розвиненими групами. Недостатня «твердість» життєвих позицій, нестійкість соціальних орієнтацій властиві певною мірою молодому віку; свідомість студентської молоді легко піддається впливу різних чинників – економічних, соціальних, політичних. Під їх впливом відбувається усвідомлення молодими людьми свого становища в суспільстві та консолідація групових інтересів.

Найважливішим завданням є створення, вироблення такої системи впливу на становлення студентської молоді, що відповідає б вимогам лібералізму, демократії, з одного боку, і самозбереження суспільства – з іншого, а також не виключала б, а стимулювала участь студентської молоді в переході суспільства на модель сталого розвитку, у подоланні екологічної кризи, у забезпеченні собі не тільки комфортного найближчого майбутнього, але й довготривалої стратегічної перспективи. Новизна і специфіка вирішення питання про майбутнє полягає в тому, що в особі студентської молоді майбутнє існує в сьогоденні, а вже потім потенційно проектується на майбутнє. Від того, чи зможе нове покоління оволодіти навичками суспільної поведінки, виробленими й усталеними в цьому суспільстві, залежить, чи зможе молодь забезпечити собі самозбереження і безконфліктність життєдіяльності.

Студентська молодь – це генерація, що визначається на основі сукупності соціально-вікових характеристик, особливостей соціального стану й соціально-психологічних властивостей [1]. Соціальний статус студентської молоді в усіх конкретних суспільствах і в усі часи переважно однаковий: студентська молодь одночасно об'єкт і суб'єкт соціалізації. У цьому своєму характерному соціальному стані студентська молодь характеризується здатністю молодої генерації успадковувати й виробляти сформовану на момент її становлення соціальну структуру суспільних відносин, брати участь в її активному вдосконаленні та перетворенні.

З огляду на відносну самостійність студентської молоді, не можна не усвідомлювати, як розвивається суб'єкт суспільного життя, у якого відбувається становлення специфічних вікових, соціально-психологічних, фізіологічних й інших потреб та інтересів [16, с. 9]. Зовнішність студентської молоді соціально зумовлена особливостями процесу соціалізації в конкретних суспільних умовах і може бути конкретно інтерпретована лише в ширшому громадському контексті. Особливу увагу суспільства до студентської молоді об'єктивно зумовлено тим, що молоде покоління – це носій вагомого інтелектуального потенціалу, особливих здібностей до творчості [13].

Проте особливо в період серйозних соціальних трансформацій цей зв'язок визнається найчастіше лише на рівні понять і уявлень, а не реальної практики і державної політики.

Кризові явища, що торкнулися сторін процесу становлення молодії генерації як у сфері продукування життєвих засобів, так і у відтворенні власних духовних та фізичних сил, повністю розбалансували цей процес. Сьогодні в найзагальнішому вигляді виявилася порушеною відповідність двох різноманітностей – соціальної та психовікової [3, с. 268]. В умовах нового економічного простору соціально-статусні зміни, зміна системи ідеологічних і політичних координат розвитку суспільства впливають на критерії та настанови соціального самовизначення молодих людей. Не випадково проблема цінностей завжди постає на перше місце в перехідні періоди суспільного розвитку. Студентська молодь може зробити в життя суспільства такий за масштабом внесок, що зумовлено закладеною суспільством системою цінностей і моральних якостей.

Інноваційний потенціал студентської молоді часто залишається не затребуваним суспільством. Відчуження в економічній, соціальній, політичній сферах, зневіра в державні, політичні інститути природно викликають у студентської молоді потребу вироблення способів, методів виживання, боротьби з «ворожим» соціальним середовищем. Відстоюючи в цих умовах право бути суб'єктом соціальної дії, студентська молодь часто вступає в конфлікти, що супроводжуються агресією [2].

Серед найбільш поширених причин, що породжують масові конфлікти в навчальних закладах, – неадекватність взаємного сприйняття, проблеми міжособистісного спілкування суб'єктів навчального процесу та дезорієнтація молодії особистості [14]. Усі ці причини не ізольовані одна від одної, вони виявляються в широких колах студентської молоді. У подібних умовах конфлікт окремої особистості доцільно розглядати не лише як персональну проблему, але і як частину соціальної конфліктності молодіжного соціуму.

Щоб запобігти деформації духовних, моральних базисів студентської молоді, слід передусім гуманізувати освіту за рахунок цілеспрямованого виховання в студентській молоді духовно-моральних цінностей. Потрібно допомагати студентській молоді розробляти науково обґрунтовані програми розвитку на всіх етапах соціалізації. Соціалізація студентської молоді має здійснюватися на основі принципу взаємодоповнення цінностей – як традиційних для українського суспільства, так і привнесених.

Роль молодих громадян – суб'єктів державотворення – зведено до мінімуму [11], студентська молодь залучається часто в конфліктні протистояння, у яких відстоюються сепаратистські, відомчі, націоналістичні амбіції. Для успішного продовження реформ слід створювати соціальну базу в особі студентської молоді, оскільки «ставка» на студентську молодь є неминучою під час вирішення загальнонаціональних проблем у суспільстві, що трансформується. Погіршення соціально-економічного й матеріального становища студентської молоді не виключає можливості суспільної активності, що, безумовно, призведе до участі студентської молоді в масових рухах за економічні, політичні, соціальні права.

Студентська молодь, як показують дослідження, може легко відмовитися від звичної ролі спостерігача й зайняти ініціативну позицію учасника. Соціальна незадоволеність від негативних результатів реформ викликає в молоді форми протесту і небажання брати участь у політичному житті країни [8]. Оцінюючи соціально-психологічні аспекти молодіжного оптимізму, не можна не відзначити його багато в чому ідеального характеру. У той же час слід наголосити, що навіть у такому «ідеалізованому» вигляді оптимізм забезпечує охоронні та стабілізаційні функції, пом'якшує сприйняття реальності та додає сили молодому поколінню [15]. Важливо не вичерпати кредит довіри, що студентська молодь видає державі та молодіжній політиці. Тому потрібний постійний моніторинг рівня оптимізму студентської молоді та забезпечення утримання її в режимі позитивної дієздатності. Вирішення цього завдання перетворюється на важливу тему ідеологічної роботи держави.

Ідейним змістом такої роботи виявляється ідея пріоритетності інтересів держави над будь-якими іншими інтересами, ідея необхідного підпорядкування особистості державі [12]. За таких режимів в основі соціалізації лежить підпорядкування індивіда державній владі та засвоєння ним цілей і цінностей, що декларуються, насаджуються режимом. Держава в цьому разі є вирішальним чинником соціалізації, причому таке її становище в останні десятиліття стало обґрунтовуватися ще й потребою регулювання соціальних відносин, потребами ефективного державного управління.

Інша модель соціалізації будується на основі демократичних взаємин молоді особистості, суспільства й держави, ідейне підґрунтя цієї моделі виходить з ідей лібералізму про громадянина як пріоритету суб'єкта політики і про державу на сторожі інтересів суспільства. Такий підхід принципово змінює характер соціалізації взагалі й молодого покоління особливо. Потреби та інтереси молоді особистості стають вище інтересів держави, унаслідок чого вона виявляється нездатною відігравати роль найбільш впливового чинника соціалізації. Ця роль переходить до держави, що впливає не на волю, а на інтереси громадян демократичними методами [6, с. 421].

Логіка питання про моделі соціалізації підводить до припущення про потребу особливої моделі соціалізації для студентської молоді, що переживає процес трансформації. Вона має забезпечити ефективність соціалізації студентської молоді у складних умовах переходу суспільства від однієї політичної системи до іншої в умовах нерозвиненого громадянського суспільства й не цілком сформованої демократичної держави [7].

Ціннісними орієнтирами такої моделі, звичайно, мають бути цінності й принципи демократичного суспільства, адже воно є метою трансформації. Цивільні права і свободи, політична участь, патріотизм, законслухняність, поєднання індивідуальних інтересів з колективними та загальнонаціональними інтересами – цей найбільш загальний, водночас принциповий набір може не лише забезпечити заміну колишньої системи процесу соціалізації молодого покоління, а й по-новому мотивувати змістовну частину цього процесу.

Висновки з даного дослідження. Через відсутність у держави виразних і всіма підтримуваних цілей суспільного розвитку, мобілізаційних цінностей та ідеалів студентська молодь втрачає своє відчуття патріотизму. Вона живе, утративши або й ще не віднайшовши своєї причетності до держави і громадянську відповідальність за сьогоднішнє й майбутнє. Основні етапи і закони формування молоді особистості потрібно пов'язувати із соціальною політикою щодо студентської молоді в межах соціалізації. Для створення моделей соціалізації за основний критерій слід прийняти чинники впливу в тих чи інших умовах, така модель ґрунтується на пануванні держави над суспільством і людиною.

Особливе значення має процес формування патріотизму та громадянськості студентів. Сьогодні студентська молодь змушена долати різні суперечності й конфлікти під час становлення свого соціального статусу і здобуття зрілості. Домінантними чинниками соціалізації студентської молоді в таких умовах є насамперед нестабільне соціальне становище, обмежені можливості самореалізації та адаптації в суспільстві, неадекватний процес виховання, несформованість ціннісних орієнтацій. Держава, що не визначила ідеології та перспектив розвитку, позбавлена духовних основ і, головне, не знайде застосування своїм молодим громадянам, а тому не може розраховувати в перспективі на поліпшення свого становища.

Інтегральним показником соціальної адаптації студентської молоді є соціальне самопочуття – комплексний показник відношення молоді до суспільства, що включає залежність цих відносин від психофізичних характеристик, а також від її життєвого досвіду, цілей і орієнтацій.

Перспективи подальших розвідок. Для правильного розуміння можливостей і реальностей впливу держави на молоду особистість доцільно систематизувати характер їх відносин, згрупувати чинники впливу. Це необхідно і для більш точного наукового аналізу процесу соціалізації з погляду впливу переважної групи чинників або окремих чинників соціалізації студентської молоді. Цьому й будуть присвячені наші далі дослідження.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Белецька І. Соціалізація підлітків засобами діяльності клубних об'єднань / І.В.Белецька // Вісн. Луган. нац. ун-ту ім. Т. Шевченка. Пед. науки . - 2012. - № 5, ч. 1. - С.116-124.
2. Галус О. Соціалізація особистості: сутність, концептуальні підходи у наукових теоріях, напрямках, школах / О. М. Галус // Збірник наукових праць Хмельницького інституту соціальних технологій Університету "Україна" . - 2010. - № 2. - С. 69-75. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Znpkhist_2010_2_19.pdf
3. Громадянське суспільство в сучасній Україні : специфіка становлення, тенденції розвитку : зб. наук. праць. – К. : Парлам. вид-во, 2011. – 407 с.
4. Діденко Н. Управління, влада, держава: філософські аспекти взаємодії / Н.Г.Діденко. – Донецьк : Донецьк. держ. ун-т упр., 2010. – 128 с.
5. Доннік М. Погляд на дефініцію "соціалізація" з точки зору наук про людину / М. С. Доннік // Вісн. Луган. нац. ун-ту ім. Т. Шевченка. Пед. науки . - 2012. - № 19, ч. 2. - С.67-75.
6. Енциклопедія державного управління : у 8 т. – Т. 1. Теорія державного управління / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України ; наук. редкол. : Ю.Ковбасюк (голова) та ін. – К. : НАДУ, 2011. – 747 с.
7. Жаровська І. Владно-правова соціалізація особи як характерна риса сучасного суспільства / І. М. Жаровська // Держава і право. Юрид. і політ. науки: зб. наук. пр. - 2010. - Вип. 50. - С. 656-661.
8. Здіорук С. Пріоритети та перспективи гуманітарної політики української держави / С. Здіорук, М. Степико // Стратегічні пріоритети. – 2011. – № 2 (19). – С. 37-48.
9. Карп'як О. Адаптація особистості в системі політичних відносин (теоретико-методологічний аналіз): монографія / О. М. Карп'як; Дніпродзерж. держ. техн. ун-т. - Д. : Середняк Т.К., 2012. - 194 с.
10. Кац О. Державне регулювання та контроль розвитку і функціонування соціально-економічних систем різних рівнів / О. Кац // Управління проектами та розвиток виробництва. - 2012. - № 3. - С. 114-117. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Uprv_2012_3_19.pdf
11. Коваленко О. Державне управління в процесі соціалізації суспільного відтворення / О. М. Коваленко // Держава та регіони. Сер.: Державне управління . - 2013. - № 2. - С. 71-75. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/drdu_2013_2_17.pdf
12. Кривоконь Н. Соціалізація та досвід особистості в контексті психології соціальної роботи / Н. І. Кривоконь // Пробл. заг. та пед. психології: зб. наук. пр. . - 2011. - Т. 13, ч. 1. - С. 223-231.
13. Куценко В. Соціалізація економіки — шлях до сталого розвитку та високої якості життя / В. І. Куценко, О. В. Гаращук // Економіка і управління . - 2011. - № 2. - С.25-33. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/econupr_2011_2_5.pdf
14. Парубчак І. Соціальна значимість молодіжних громадських організацій та об'єднань як суб'єктів реалізації державної молодіжної політики / І.О. Парубчак // Ефективність державного управління : зб. наук. праць / Львів. регіон. Ін.-т держ. упр. Нац. акад. держ. упр. при Президентові України ; за заг. ред. Загорського В.С. – Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2012. – Вип. – № 30. – С. 212 – 219.
15. Парубчак І. Основні аспекти взаємодії органів державної влади та молодіжних і громадських організацій у реформуванні системи охорони здоров'я України / І.О. Парубчак // Публічне управління: теорія та практика : збірник наукових праць Асоціації докторів наук з державного управління. – Х. : Вид-во "ДокНаукаДержУпр". – Вип. 2(10). – 2012. – 199 с. – С. 154-160.

16. Піддубчак О. Соціалізація молодих політико-управлінських кадрів на державній службі в умовах суспільної трансформації в Україні : автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. : 25.00.03 / Піддубчак Ольга Анатоліївна ; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. - К., 2013. - 20 с.

Statement of the problem. Youth is the most mundane part of society, therefore, the study of the process of socialization of youth demands close attention, as the prospect of a successful reformation of all spheres of social life connects society with the involvement of youth in politics. Now young people are especially open to all the new conditions of society: both freedom of choice, and increased competition and unpredictability of what is happening. She responds to changing conditions or apolitical, or active corporate socialization. Therefore, an important task is the wider involvement of young people in democratic processes, ensuring the possibility of a real choice of profession, type of activity, equal "starting" conditions when entering into life.

In the course of studying the formation of young people as an indicator of social development, the limit was reached for achieving social maturity during integration into the structure of society, as well as the character of the identities of young people with different social groups.

Urgency. The problem of looking at youth as an integral group with the analysis of numerous groups of young people, the combination of group integrity, its systemic quality and the diversity of properties of specific groups of young people covered by this community is one of the most difficult. Youth are considered as a socio-demographic group with age-specific, socio-psychological properties and social values that are determined by the level of socio-economic, cultural development. One of the main differentiating factors and criteria in the structure of youth, which determine their political, economic orientation. It is from this factor, and not only from belonging to one or another social group of young people depends on the reforms, to power, orientation to life plans.

The purpose of the article and task was to study The main tendencies of passing of socialization processes in the environment of Ukrainian student youth at the present stage.

Summary. Social differentiation of such a group as young people does not override its integrity, which is constituted by the process of movement, life, and evolution of society. Of course, the mechanism of formation of the integrity of the social group is complicated, especially when it comes to a large social group; unlike small, in a large social group there can not be direct communication between all its members. The indirect nature of communication complicates group self-identification, complicates the researcher's recognition of the real state of group consciousness.

According to the monitoring of the situation of youth, the characteristic feature of the lack of participation of modern youth in socio-political relations is apathy, indifference to participation in political activity, occupation of the position of "outside observer". Dissatisfaction with social status and the material situation significantly affects the nature of the process of political socialization of the young person, forming her appropriate political views and adequate to them the style of political behavior. It must be borne in mind that on the one hand, for the sake of stability, society needs to strengthen integration ties, including among generations. On the other hand, numerous stereotypes of the past are being destroyed, there is a denial of the norms of political culture.

There are residual phenomena of the previous society, which under the influence of reforms is transformed into a new socio-economic, spiritual and political society. Sometimes due to subjective reasons, the contradictions arising from real social relations that are not blocked and not allowed in time are underestimated. As a result, they become a factor inhibiting social development processes. The motive contradiction, the source of self-realization of young people is the contradiction between the objective need for the development of their abilities, inclinations, role play, statuses in society and the subjective difficulties of such an establishment due to insufficient experience.

Socialization then acquires meaning and manifests its essence when the activity of the subject in the living space is realized - that is, the interaction of youth as a social community with the world and the means of realizing its political subjectivity. The political subjectivity of any social community can only be realized when it realizes its interests as a community, with a clear formulation of these interests and the introduction of requirements and slogans that reflect the purpose of participation in the political process. It should be noted that in recent years there have been new technologies for the implementation of state youth policy, including the use of market mechanisms. An increase in the network of youth social service institutions, youth employment centers, teenage youth clubs, and health and educational institutions began.

The formation and implementation of the state of youth policy highlights the main areas and mechanisms, including: state support of young people in education, education and development; promoting the independence of young people; state support of young families; state support for young people who are in a difficult life situation who need social services, social rehabilitation and adaptation; support of socially significant initiatives, social and political activities of youth, youth and children's public associations.

Conclusions and outcomes. Youth is a transformer of social culture and the organization of society, that is, it acts as an objective-subjective transformer. Socio-cultural reproduction of youth, being the most active part of social reproduction of society as a whole, determines its social progress or regress in the perspective of changing generations. At the same time, the youth, realized in these processes as a social community, has two expressions: the object of social-structural transformation and the active subject of socialization. Owing to this, the relation between them is formed as a result of the influence of objective living conditions, including the conducted social policy and subjective factors.